

Jacques en Paul Maassen, respectievelijk de 20e en 21e stadsbeiaardier van Breda, spelen vrijdag zij aan zij de finale van de laatste marktbespeling van Jacques. Hij is met pensioen. foto Ramon Mangold/het fotoburo

Zo (over)(groot)vader, zo zoon

door **Edine Wijnands**

BREDA - Emotioneel? Toch wel een beetje. Daar zit hij. Jacques Maassen. Achter zijn klavier hoog boven in de toren van de Grote Kerk. Met gebalde vuisten slaat hij op de toetsen. Op zijn lessenaar een steendruk uit 1929 van het Bredasche Volkslied. Zijn grootvader Jac. A. Maassen heeft destijds nog de noten genoteerd. Beneden op de Grote Markt schuifelt het Bredase publiek langs de marktkramen. Een enkeling mom-

pelt zacht zingend de tekst mee. Anderen staan stil. Kijken naar boven. Zich bewust van het moment. De laatste keer dat Jacques Maassen officieel als stadsbeiaardier het carillon bespeelt. Intussen trekt in het hoge kamertje achter de wijzerplaat Paul Maassen zijn colbertje aan. Het loopt tegen half twaalf. Zijn vader Jacques bereikt de finale van zijn laatste marktbespeling. Paul schuift naast hem. En zo zitten ze naast elkaar. Hamerend op het klavier. Vader en zoon. De oude en de nieuwe

stadsbeiaardier van Breda. De derde en vierde generatie Maassen die in dienst van de stad de klokken laten spelen. Dinsdag treedt Paul officieel aan. Zijn vader is vanaf dan zijn vervanger. En, terwijl het Klokkenluiders Gilde de finale versterkt met nog meer kloggelui, de burgemeester zich beneden in de kerk intussen voorbereidt op wat warme woorden, grabbelt Jacques boven naar de sleutelbos van de toren. Ooit kreeg hij die plechtig van zijn vader. Nu is hij voor zijn zoon.